DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Ogłoszenia [illegible] cm): cała strona—40 [illegible] strony—20 zł [illegible] strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy jednoszpaltowy lub jego miejsce 15 gr.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Prenumerata kwartalnie 4 zł. | **Cena egzemplarza 50 groszy.**

Nr. 39. (252) | **Lublin, dnia 29-go września 1928 roku.** | **Rok VIII.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie.

Zamieniając częściowo zarządzenie Prezydenta m. Lublina z dnia 29-go września 1921 r. za Nr. 341 ze względów organizacyjnych, polecam Wydziałowi Spraw Ogólnych przejąć bezzwłocznie pod swój bezpośredni zarząd miejske biuro meldunkowo-adresowe i połączyć je organizacyjnie z biurem statystycznem.

Wydział Administracyjny przekaże niezwłocznie wymienione biuro wraz z odnośnemi aktami za protokułem zdawczo-odbiorczym, który należy mi przedłożyć do wiadomości.

W związku z powyższą zmianą organizacyjną, polecam Wydziałowi Spraw Ogólnych, aby:

a) w terminie do 15 października r. b. przedłożył mi do dalszych zarządzeń:

1) projekt przeprowadzenia stałej kontroli ksiąg meldunkowych prowadzonych przez właścicieli raelności i

2) projekt zaprowadzenia stałej ewidencji wyborców do Rady Miejskiej, zgodnie z § 10 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1927 r., dotyczącego nowego regulaminu do Rad Miejskich (Mon. Pol. Nr. 119) i

b) aby w terminie do dnia 1 listopada r. b. przedłożył mi:

1) projekt rozszerzenia działalności Urzędu Statystycznego na dziedziny dotychczas statystyką nie objęte ze szczególnem uwzględnieniem dziedzin, wymaganych przez Główny Urząd Statystyczny i odnośne ustawy,

2) projekt przygotowania szczegółowego sprawozdania z działalności Samorządu m. Lublina za ubiegłe 10 lecie (1918 — 1928), na wzór innych większych miast Rzeczypospolitej.

3) projekt sporządzenia takich że sprawozdań w przyszłości, poczynając od roku 1929, za każdy ubiegły okres sprawozdawczy.

Wreszcie w związku z powyższymi zmianami i zamierzeniami, Wydział Spraw Ogólnych przedłoży mi w terminie 2 tygodniowym projekt Statutu organizacyjnego Miejskiego Urzędu Statystycznego.

Lublin, dnia 13 września 1928 roku.

Prezydent miasta: *(—) A. Pączek.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie z dnia 21 września 1928 r., uchwalono:

1. Wypłacać reprezentacji m. Lublina, urzędnikom, oficjalistom służbie niższej (woźni Magistratu, woźni szkolni strażacy, kominiarze i klucznicy aresztu) i djetarjuszom biurowym, którzy otrzymują uposażenie w/g odpowiednich grup uposażenia, miesięczne dodatki w wysokości 15% uposażenia w m-cach październiku, listopadzie i grudniu 1928 r.

Dodatek ten należy obliczyć w/g całkowitego uposażenia, minus dodatek mieszkaniowy.

Powyższe również dotyczy i emerytów miejskich.

Dodatek ten nie należy się: a, pracownikom kontraktowym, z którymi zawarto umowy z zastrzeżeniem: „bez żadnych innych dodatków“ i b, pracownikom kontraktowym, których całkowite wynagrodzenie miesięczne, ustalone w sposób ryczałtowy, przekracza kwotę 1000 zł.

Podatek dochodowy należy pobrać na ogólnych zasadach.

2. Wystąpić do rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

Rada Miejska uchwala:

Przedłożony plan regulacyjny i parcelacyjny gruntów Rüdiger-Bielajew, Rada Miejska zatwierdza jak następuje: projektowane nowe ulice BCD, CD i EF, mają mieć szerokość po 17 m. każda, przyczem jezdnia 7 m. chodniki z zadrzewieniem po 5 m.

Szerokość Alei Jagiellońskiej określa się na 22 m., przyczem szerokość jezdni 7 m., chodniki z zadrzewieniem po 7,50 m. szerokość ul. Rury Jezuickie określa się na 20 m., przyczem jezdnia 10 m., chodniki po 5 m.

Dalsze rozwinięcie ulic w stronie południowej gruntów Rüdiger-Bielajew, pozostawia się dalszemu opracowaniu. Właścicielka terenu obowiązana jest własnym kosztem urządzić projektowane na planie i oznaczone literami BCD, CD i EF ulice, a mianowicie: zabrukować jezdnie i ułożyć chodniki, poczem ulice te przekazać na własność miasta bezpłatnie do użytku publicznego“.

3. Zatwierdzić plany na budowę murowanych komórek w posesji Józefa Mazura przy ul. Czechówka Górna.

4. Zatwierdzić plany na przebudowę wozowni i magazynów parterowych murowanych na budynki mieszkalne w posesji Icka Tenenbauma przy ul. Zamojskiej Nr. 27, z warunkiem równoczesnego skanalizowania nieruchomości i przyłączenia do sieci kanalizacyjnej.

5. Zatwierdzić plany na budowę domu, jednopiętrowego murowanego w posesji Franciszka i Anieli Bujalskich, przy ul. Kalinowszczyzna Nr. 61, z warunkiem ułożenia chodnika wzdłuż posesji i równoczesnego skanalizowania nieruchomości i przyłączenia do sieci kanalizacyjnej.

6. Zatwierdzić plany na budowę jednopiętrowego domu w posesji Spółdzielczego Stowarzyszenia Mieszkaniowo-budowlanego Urzędników Państwowych przy ul. bocznej Aleji Racławickich, z warunkiem równoczesnego skanalizowania nieruchomości i przyłączenia do sieci miejskiej.

7. Zatwierdzić plany na przebudowę strychu na mieszkania w domu jednopiętrowym frontowym, oraz na nadbudowę jednego piętra na domie parterowym oficynowym w posesji Zdzisława Figla przy ul. Skibińskiej Nr. 15, z warunkiem równoczesnego skanalizowania nieruchomości i przyłączenia do sieci kanalizacyjnej.

8. Zatwierdzić plany na budowę domu parterowego drewnianego dwuizbowego, oraz budynku gospodarczego, w posesji Władysława Kota i Juljana Omestera przy ul. Dzierżawnej Nr. 4a, pod warunkiem, że budynek jako prowizoryczny i na terenie nienadającym się pod budowę, po upływie 5 letniego okresu będzie zniesiony. Warunek zniesienia wnieść do hipoteki.

9. Zatwierdzić plany na nadbudowę piętra nad parterową oficyną oraz na budowę parterowej kuźni w posesji ss. Jana Czarneckiego (Rektyfikacja Lubelska), z warunkiem równoczesnego skanalizowania nieruchomości i przyłączenia do sieci miejskiej.

10. Zatwierdzić plany na budowę oficyny parterowej murowanej z budyn-

kiem gospodarczym na parceli Nr. 23 Franciszka Piwowarskiego, przy ul. bocznej Fabrycznej, pod warunkiem hipotecznie zastrzeżonego prawa wjazdu do powyższej posesji.

11. Magistrat przyjmuje do zadowalającej wiadomości zamiar władz wojskowych dotyczący przeniesienia prochowni z gruntów Dziesiątej, nie może się jednak zgodzić, aby wykonanie tego zamiaru było w dalszym ciągu odkładane. Magistrat obarczony własnemi trudnościami finansowemi nie może się również podjąć zrealizowania finansowego przeniesienia prochowni, zwłaszcza, że nie należy to do obowiązków Magistratu.

Uważając przeto istnienie prochowni na Dziesiątej za stale grożące niebezpieczeństwem wybuchu, stwierdza, iż strefa 900 m. w promieniu określona przez władze wojskowe, obejmuje właśnie grunta i Magistratu i Spółdzielni mieszkaniowych, których rozwój budowlany tak długo będzie zatamowany, jak długo sąsiedztwo prochowni nie będzie usunięte.

Magistrat przeto uchwala ponownie zaapelować do władz wojskowych o przyśpieszenie zrealizowania powziętego zamiaru przeniesienia prochowni z dzielnicy Dziesiątej.

12. Pobierać podatek w wysokości 25 zł. miesięcznie od strzelnicy Szymańskiego Jana, mieszczącej się przy ul. Szopena, róg Okopowej, od dnia 1/IX r. b.

REGULAMIN

dla miejskiego oprawcy zwierząt. zatwierdzony uchwałą M-tu z dnia 24/IX 1928 r.

Obowiązki oprawcy.

1.

Do miejskiego oprawcy zwierząt należą następujące obowiązki:

a) Uprzątanie padliny z miasta

b) zabieranie wszystkich zwierząt domowych, chorych na choroby zaraźliwe i w/g obowiązujących rozporządzeń, podlegających zabiciu,

c) wyłapywanie i zabieranie wszystkich błąkających się w mieście psów, kotów, koni, bydła rogatego, świń, owiec i kóz.

2.

Wszystkie wyszczególnione w niniejszym regulaminie czynności, oprawca miejski wykonuje przy pomocy wynajętych od siebie i na swój koszt ludzi, konia i narzędzi.

Wozy do przewożenia psów i padliny, oraz środki dezynfekcyjne oprawca otrzymuje od Magistratu.

3.

Oprawca i jego pomocnicy przy wykonaniu czynności służbowych winni być odziani czysto w ubranie koloru ciemno-niebieskiego i mieć na czapkach blachy z napisem „oprawca miejski“.

Uprzątanie i zabieranie padliny i zwierząt podlegających zabiciu.

4.

Uprzątanie padłych zwierząt, oraz zabieranie zwierząt podlegających zabiciu, winno się odbywać natychmiast po otrzymaniu wezwania od Magistratu, lub policji, tudzież na żądanie osób i instytucji, u których zwierzęta padły, lub do których zwierzęta te należały.

5.

Błąkające się w mieście konie, bydło rogate, świnie, kozy i owce oprawca zabiera przy codziennych wyjazdach i niezwłocznie daje znać do Wydziału Zdrowia Publicznego w celu opublikowania.

Łapanie psów.

6.

Chwytanie wałęsających się psów winno się odbywać codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, w godzinach rannych, do godz. $7^1/_2$.

W wypadkach stwierdzenia wścieklizny w mieście, chwytanie psów może się odbywać i w innym czasie, stosownie do wydanego każdorazowo zarządzenia.

7.

Za wałęsające się uważane są te psy, które błąkają się po mieście, nie mając znaczków miejskich.

8.

Schwytane psy winne być natychmiast umieszczone w specjalnie na ten cel przeznaczonym wozie, w odpowiedniej przegrodzie.

Wóz do przewożenia psów winien posiadać trzy przegrody: dla psów chorych, dla podejrzanych o wściekliznę i dla psów zdrowych.

Wleczenie psa przez ulicę na sznurku, męczenie lub zabijanie na miejscu schwytania jest wzbronione.

9.

Zabrania się chwytania psów przywiązanych do wozów prowadzonych na smyczy, lub posiadających kagańce, względnie znaczki miejskie.

10.

Zabrania się wchodzenia do podwórz i domów w celu chwytania psów, za wyjątkiem wypadków, gdy schwytanie jest nakazane przez Wydział Zdrowia Publicznego, policję, lub na żądanie właściciela psa.

11.

Oprawca obowiązany jest codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych zgłaszać się osobiście do Wydziału Zdrowia Publicznego i podać ścisłą liczbę schwytanych psów, zabranych i dostarczonych zwierząt, podlegających zabiciu i trupów padłych zwierząt, ze wskazaniem imienia, nazwisk i adresu właściciela zwierzęcia, oraz domu i ulicy, skąd zwierzę lub trup zwierzęcia został zabrany.

Przetrzymywanie zwierząt domowych.

12.

Zwierzęta chore oprawca winien przetrzymywać oddzielnie od zwierząt zdrowych.

13.

Zwierzęta chore, lub trupy padłych zwierząt oprawca winien zachować w całości do czasu przybycia na miejsce lekarza weterynaryjnego względnie otrzymania zarządzenia o zakopaniu trupa, dostarczeniu do zakładu utylizacyjnego, lub zabiciu zwierzęcia.

14.

Istotę choroby zwierzęcia oraz, czy trup ma być zakopany ze skórą lub bez i czy niektóre części zwierzęcia jako to: kopyta, rogi, tłuszcz i inne mogą być użyte do celów technicznych, określa i decyduje lekarz weterynaryjny, który w wypadkach potrzeby dokonuje sekcji zwłok zwierzęcia.

15.

Oprawca obowiązany jest karmić zatrzymane zwierzęta.

16.

Schwytane psy oprawca winien umieszczać w specjalnie na ten cel przeznaczonych klatkach.

Psy chore, lub podejrzane o wściekliznę, oraz psy dostarczone na obserwację winny być umieszczane każdy w oddzielnej klatce.

17.

Schwytane psy oprawca przetrzymuje w ciągu 3-ch dni, i o ile w tym czasie nikt się po nie nie zgłosi, oprawca zabija je, skórę z nich zabiera na swoją korzyść, zaś inne części zakopuje, bądź to dostarcza do zakładu utylizacyjnego.

Psy chore na choroby zaraźliwe winny być niszczone wraz ze skórą.

18.

Psy wzięte, lub dostarczone do oprawcy na obserwację, winny być przetrzymywane, aż do czasu ustalenia przez lekarza weterynaryjnego istoty choroby.

19.

Skóry z padłych, lub zabitych zwierząt, nie chorych na choroby zaraźliwe, jako to: koni, bydła rogatego, owiec i kóz stanowią własność właściciela zwierzęcia.

20.

Zatrzymane zwierzęta, nie wyłączając i psów, oprawca zwraca właścicielowi zwierzęcia na podstawie zezwolenia Wydziału Zdrowia Publicznego.

Dezynfekcja wozów, klatek i pomieszczeń.

21.

Klatki, wozy i pomieszczenia, w których były przetrzymywane, lub przewożone zwierzęta chore na choroby zaraźliwe, winny być każdorazowo dezynfekowane, nawóz, a krew i inne odpadki wrzucane do dołu razem ze zwłokami.

Grzebanie trupów zwierzęcych.

22.

Do czasu uruchomienia zakładu utylizacyjnego, trupy padłych lub zabitych zwierząt winny być zakopywane na grzebowisku w specjalnie przeznaczonych na ten cel miejscach. Przepisy o grzebaniu trupów zwierzęcych zostaną odpowiednio zmodyfikowane po uruchomieniu miejskiego zakładu utylizacyjnego.

23.

Trupy padłych i zabitych zwierząt dużych, jako to: koni, bydła winny być zakopywane na głębokości nie mniejszej, jak 2 mtr., trupy zaś psów, świń owiec i kóz i t. p. na głębokości 1 metra.

24.

Trupy padłych i zabitych zwierząt na skutek chorób zaraźliwych, po wrzuceniu do dołu, winny być posypane warstwą wapna, a potem dopiero zasypane ziemią.

W wypadkach, w których zdejmowanie skóry jest zakazane, należy skórę poprzecinać w sposób, uniemożliwiający zużytkowanie jej.

25.

Na grzebowisko i osadę oprawcy przeznacza się odpowiedni teren ziemi, wraz z niezbędnemi urządzeniami, klatkami i budynkami.

26.

Oprawca obowiązany jest utrzymywać grzebowisko i całą osadę w należytym porządku, dbać o całość oparkanienia, budynków i klatek, oraz czuwać, aby na grzebowisko nie przedostawały się psy obce i nie wygrzebywały zakopanych trupów.

Stosunek służbowy oprawcy.

27.

Oprawcę przyjmuje i zwalnia Prezydent miasta, na wniosek Wydziału Zdrowia Publicznego.

28.

Oprawca bezpośrednio podlega Wydziałowi Zdrowia Publicznego.

Uposażenie oprawcy.

29.

Oprawca otrzymuje uposażenie z Kasy Miejskiej, regulowane na równi z robotnikami miejskimi, oraz korzysta ze wszystkich praw i prerogatyw, przysługujących robotnikom miejskim.

30.

Oprawca korzysta bezpłatnie z jednego morga ziemi, wraz z domem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi. W razie potrzeby rozszerzenia grzebowiska, ziemia pod zasiew dla oprawcy może być przydzielona w innem miejscu.

Opłaty na rzecz oprawcy.

31.

Na rzecz oprawcy tytułem zwrotu kosztów karmienia zabranych z miasta, schwytanych i dostarczonych do oprawcy zwierząt, ustala się następujące opłaty, które oprawca pobiera bezpośrednio od właścicieli zwierząt:

Za zdjęcie skóry z konia, wołu lub krowy . . .	zł. 10.—
„ „ „ z cielęcia, owcy lub kozy . .	„ 5.—
„ zabicie i zakopanie konia, wołu lub krowy . .	„ 1.—
„ „ „ świni, cielęcia, owcy lub kozy .	„ 0.50
„ „ „ psa	„ 1.—
„ „ „ kota	„ 0.25
„ złapanie lub zabrania z domu na żądanie właściciela psa lub kota	0.50
„ utrzymanie konia wołu lub krowy za każdy dzień . .	„ 2.—
„ „ świni, owcy, kozy, cielęcia lub psa za każdy dzień	„ 1.—
„ zabranie i przewózkę konia, bydła rogatego, świni, owcy i kozy za sztukę . . .	„ 1.—

Za zabranie i przewózkę padliny konia, bydła rogatego, świni, owcy, kozy, psa lub kota za sztukę „ 1.—

W wypadku gdy zabranie padliny jest połączone z wydobyciem jej z ustępów, studzien, kanałów i t. p. oprawca pobiera opłatę w podwójnej wysokości.

32.

Trupy padłych zwierząt, właściciele których nie są znani, oprawca na wezwanie Magistratu, lub policji zabiera i grzebie bezpłatnie.

33.

Trupy padłych zwierząt, stanowiących własność państwa, wojs ości, lub miasta, oprawca zabiera i grzebie bezpłatnie, z wyjątkiem zwierząt, będących własnością osobistą oficerów, urzędników państwowych, lub miejskich.

Przepisy końcowe.

34.

Oprawca winien ściśle stosować się do wymagań niniejszego regulaminu. Przekroczenie lub nieudolne, czy niedbałe wykonywanie obowiązków będą karane grzywną w wysokości od 10 zł. do 200 zł. potrącaną z pensji oprawcy na rzecz Kasy Miejskiej, względnie całkowitem wydaleniem ze służby.

Kary wymierza Prezydent miasta, na wniosek Wydziału Zdrowia Publicznego.

35.

Od oprawcy wymagana jest kaucja w wysokości zł. 500 — w celu zabezpieczenia powierzonych mu ruchomości i nieruchomości miejskich.

36.

Regulamin niniejszy obowiązuje od chwili ogłoszenia w Dzienniku Zarządu Miasta.

Z Rady Miejskiej.

Posiedzenie z dnia 10 września 1928 roku.

Rada Miejska uchwala:

1. Rada Miejska upoważnia Magistrat do zawarcia w imieniu miasta Lublina umowy z dyrekcją Radomską P. K. P. na ułożenie kabli elektrycznych w tunelu Bychawskim.

Do podpisania umowy upoważnia się Prezydenta miasta, A. Pączka.

„Rada Miejska uchwala:

2. Zaciągnąć w Banku Gospodarstwa Krajowego na poczet pożyczki długoterminowej, pożyczkę krótkoterminową do wysokości równowartości 70.000 dolarów na dokończenie budowy kanalizacji, wodociągów i rzeźni, na warunkach, przez Bank Gospodarstwa ustalony.

W związku z tem Rada Miejska upoważnia Prezydenta miasta, p. Antoniego Pączka i Ławnika p. Tadeusza Kadurę:

1) do podpisania w imieniu Gminy miasta Lublina dla zabezpieczenia powyższej pożyczki wszelkich obligów, weksli, skryptów dłużnych i t. p.

2) do zabezpieczenie pożyczki na wszelkich wpływach, czy to z dodatków komunalnych do państwowych podatków, czy na dochodach z kanalizacji, wodociągów i rzeźni, czy wreszcie na innych wpływach, lub też do obciążenia hipotecznego nieruchomości miejskich.

3) do przeprowadzenia wszelkich formalności, związanych z zaciągnięciem niniejszej pożyczki".

Prezydent m. Lublina (—) *A. Pączek.*

Naczelnik Wydziału: (—) *L. Radliński*

Rozporządzenia Rządowe.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego.

W sprawie upoważnienia Prezydentów miast: Lublina, Siedlec i Chełma do nakładania kar w drodze nakazów karnych bez przeprowadzenia zwyczajnego postępowania administracyjnego.

L. 6510/Adm.

§ 1. Na zasadzie art. 45, 46, 47, 48 i 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu karno-administracyjnem D.U.R.P. Nr. 38, poz. 365) upoważniam PP. Prezydentów miast: Lublina, Siedlec

i Chełma do nakładania kar w drodze nakazów karnych bez przeprowadzenia zwyczajnego postępowania administracyjnego na podstawie doniesienia władz lub organów urzędowych, opartego na własnem spostrzeżeniu, jeżeli uważają za stosowne wymierzyć karę aresztu na czas, nie przekraczający dni trzech i karę pieniężną nie wyższą niż 50 zł.

Wymienionych przedstawicieli samorządów upoważniam do nakładania kar za przekroczena następujących przepisów:

1) Rozp. Zdrowia Publ. z dn. 23.I 1922 r. (Dz. U.R.P. Nr 10, poz. 78) w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów, z uwzględnieniem Rozp. z dn. 3.III 1926 (Dz. U.R.P. Nr. 23, poz. 142).

2) Rozp. Min. Zdr. Publ. z dn. 6.III 1922 r. (Dz. U.R.P. Nr 40, poz. 337) o przepisach sanitarnych dla zakładów fryzjerskich i golarskich z uwzględnieniem Rozp. z dn. 29.VI 1926 (Dz. U.R.P. Nr. 42, poz. 261).

3) Rozp. Min. Zdrowia Publ. z dnia 25.VII 1923 r. (Dz. U.R.P. Nr. 84 poz. 653) w przedmiocie ochrony czystości powietrza w urzędach, biurach, sklepach, magazynach i wszelkich innych pomieszczeniach publicznych.

4) Rozp. NNK. z dn. 25.X 1920 r. (Dz. U.R.P. Nr. 102, poz. 677) w przedmiocie budowy i utrzymania studni;

5) Rozp. NNK. do spraw walki z epidemjami z dn. 10.VI 1921 r. (Dz. U.R.P. Nr. 55, poz. 346), w przedmiocie utrzymania porządku w domach, na dziedzińcach i jezdniach w gminach miejskich, z uwzglednieniem Rozp. z dn. 19.VII 1924 r. (Dz. U.R.P. Nr. 70, poz. 679),

6) Rozp. Min. Rob. Publ. i Min. Spraw Wewn. z dn. 3.VI 1922 r. (Dz. U.R.P. Nr. 46, poz. 407) o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

7) Roz. Min. Rob. Publ. z dn. 26 VI 1924 r. (Dz. U.R.P. Nr. 61, poz. 611), regulujące używanie i ochronę dróg z uwzględniem Roz. z dn. 20.5 1925 r. (Dz. U.R.P. Nr 55, poz 397), lecz tylko do wykroczeń nie pociągających za sobą konieczności orzekania o odszkodowaniu (będą tu przeważnie wykroczenia o brak tabliczek imiennych przy wozach, o pozostawianie koni z wozem na drogach publicznych bez opieki, o spanie woźnicy na wozach i t. p.).

8) Rozp. Wojewody Lubelskiego z dn. 5 grudnia 1925 r. L. 11018/II o ruchu ulicznym w miastach Województwa Lubelskiego (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr. 1, poz. 2 ex 1926).

9) Rozp. Min. Rob. Publ. i Min. Spraw. Wewn. w porozumieniu z Min. Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U.R.P. Nr. 41, poz 396).

10) Rozp. Rady Ministrów z dnia 11.I 1926 r. (Dz. U.R.P. Nr. 5. poz. 36) o tępieniu nadużyć handlu pośredniczącego przedmiotami powszedniego użytku;

11) Rozporz. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20.II 1923 roku (Dz. U.R.P. Nr. 22, poz. 139) w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku i sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawiania ich na żądanie władzy z wyjątkiem ujawniania cen mąki i pieczywa oraz mięsa i przetworów mięsnych,

12) Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22.III 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U.R.P. Nr. 38, poz. 364).

13) Ustawą z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej, w brzmieniu ustalonem obwieszczeniem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 marca 1928 r. (Dz. U.R.P.N. 46, poz. 458) odnośnie obowiązku meldowania się rezerwistów i zaliczonych do pospolitego ruszenia oraz terminowego stawiennictwa na Komisję Poborową.

14. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polski z dnia 8.II 1827 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 859).

15) Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U.R.P. Nr. 23, poz. 202).

§ 2. Przeciw nakazowi karnemu może skazany wnieść do tej władzy, która nakaz wydała, sprzeciw pisemny lub ustny w ciągu 7 dni po doręczeniu nakazu, w przeciwnym razie nakaz staje się prawomocny.

§ 3. Władza, która nakąz wydała, odrzuci sprzeciw wniesiony w terminie spóźnionym.

W tym wypadku w myśl art. 35 tego samego rozporządzenia można w ciągu trzech dni od zawiadomienia o odrzuceniu sprzeciwu złożyć żądanie skierowania sprawy do sądu okręgowego celem rozpatrzenia słuszności odrzucenia. Żądanie można wnieść wprost do sądu. O przywróceniu terminu orzeka sąd okręgowy. Sąd wydaje decyzję (uchwałę), nie ulegającą zaskarżeniu.

§ 4. W razie złożenia żądania wymienionego w § 3 nakaz karny nie ulega wykonaniu, o ile ustawa szczególna nie stanowi inaczej.

§ 5. Jeżeli sąd wyda decyzję stwierdzającą, że sprzeciw wniesiono w terminie, lub orzeknie o przywróceniu terminu, władza administracyjna zarządzi postępowanie zwyczajne.

§ 6. W razie wniesienia sprzeciwu w terminie lub przywrócenia terminu (§§ 2 i 3) Prezydent przedłoży akta Staroście, który przeprowadza zwyczajne postępowanie tak jakby nakazu nie było, przyczem nie jest związany wymiarem kary, orzeczonym w nakazie karnym.

§ 7. Jeśli sprzeciwu nie wniesiono w terminie (§ 2-3), nakaz karny podlega wykonaniu jak prawomocne orzeczenie.

§ 8. Do czasu ogólnego uregulowania sprawy przeznaczenia grzywien, kary pieniężne, wymierzane w drodze postępowania karno-administracyjnego zgodnie z art. 56 ust. 1 rozporządzenia karno-administracyjnego przypadają na rzecz Skarbu Państwa, o ile poszczególne ustawy nie stanowią inaczej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda Lubelski

wz. (—) *Dr. Grużewski.*

Lublin, dnia 31 sierpnia 1928 r.

(Lub. Dzien. Wojew. z dnia 10.IX 1928 r. Nr. 30).

Treść № 39.

Zarządzenie. Z obrad Magistratu. Regulamin dla miejskiego oprawcy zwierząt. Z Rady Miejskiej. Rozporządzenie Rządowe.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina" (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika" (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 2.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.